

AĞARIR GÖNÜLLER ÇANAKKALE'DE**İbrahim ERYİĞİT**

Gönülleri ağartır Çanakkale savaşı
Nurdan şehitler için ırmak oldu gözyaşı

Umudun bittiği an şafak vaktidir aşkın
Son kurşun yivde döner düşman gözleri şaşkın

Gelibolu düşmesin diyedir tüm çabalar
Kuzu postunda Batı: sömürgeci çakallar

Sekteye uğrar burda İngiliz sömürüsü
Özünde vahşet taşır yüzünde sahte süsü

Seddülbahir'de bahar geçer ağu kervanı
Kanla sulanır toprak o yıl hüznün harmanı

Delinir gök kafesi cana karışır rahmet
Conkbayırı sathında özgür kılar şehadet

Kendinden önce gelir hedefe kurşun sesi
Neredeysek orada ölüm keser nefesi

Düşer şehidin başı bir melek kucağına
Borcunu öder gibi ülkemin toprağına

Mezara dönüşür siper her yeri kaplar gölge
Zaman donar artık görünür öte bölge

Çanakkale savaşı savaştan öte bir şey
Barut kokulu sevda ve cennet şarabı mey

Çanakkale göstermiş kim korkaktır kim yiğit
Sen o günü görmedin ey İbrahim Eryiğit

ZÜLEYHA**Hikmet ELİTAŞ**

Deli rüzgâr gördün ise haber ver
Züleyha'yı anlat bana bu akşam
Yüreğimde onulmaz bir sızı var
Züleyha'yı anlat bana bu akşam.

Senelerdir sokağına varmadım
Aylar oldu hiç rüyamda görmedim
Çekindim de kimselere sormadım
Züleyha'yı anlat bana bu akşam.

Kovaladık sıra yıllar yılları
Savurdu ömrümü sevda yelleri
Perişan mı zülüfleri telleri
Züleyha'yı anlat bana bu akşam.

Anlat bana şu canımı vereyim
Çile çemberinde gönül sarayım
Belki dayanamaz ama yüreğim
Züleyha'yı anlat bana bu akşam.

Oda benim gibi bakar mı yola
Bakıp gözyaşını döker mi yola
Burnumda tütüyor, kokusu hâlâ
Züleyha'yı anlat bana bu akşam.

Alsın gelsen Karadağ'ın karını
Söndüremez bu sevdanın korunu
Kim doldurur Züleyha'nın yerini
Züleyha'yı anlat bana bu akşam.